

לך אלהים אחרים על פנוי. לא מעשה לך פסל וכל תמונה. לא משתחווה להם ולא משבדם כי אני ה' אלוהיך אל קנא.

לכן צדיק האדם להפריד מהם ולסתות דרכו מהם, שכן גפרדי וסתמי את דרכיו. מכאן וhalbah שפצעתי אתכם, אני אומר פסוקים הללו לפניכם.

פתח ואמר, ויקרא אל משה, באן אל"ף קטעה למטה. משום שקריה זה זו לא היתה בשלמות. מה הטעם? שזה לא היה אלא במשכן, ובארץ אחרת משום שלמות לא נמצאת אלא בארץ הקדושה.

עוד, באן שכינה, (שם, נקבה) שם שלמות של זכר ונקבה, אדם שת אנווש. אדים - שלמות זכר ונקבה. באן נקבה. עוד, סוף הפסוק, וידבר ה' אליו מאהל מועד לאמר, משום לכך אל"ף קטעה. עוד אל"ף קטעה, משל מלך שהיה יושב בכסאו ובתר המלכות עלייו, נקרא מלך עליון. בשירוד והולך לבית עבדו, נקרא מלך קטון. לכך מקודוש ברוך הוא, כל זמן שהוא למלך על הפל, נקרא מלך עליון. בין שהווערד מדורו למטה, הוא מלך, אבל לא עליון כמו מקדם, ולכך אל"ף קטעה.

ויקרא, לכך שגינו, זמן אותו להיכלו. מאהל מועד, מה זה אהל מועד? האهل שבו תליים מועד וחג ושבת למנות, כמו שנאמר (בראשית א) והיו לאות ולמועדים. בו מתחילה החשbon להמנות, ומהו? הלבנה, כמו שנאמר (ישעיה לו) אתם בל יצען

בל יטע יתדורתו לנצח. אמר, מה זה לאמר? כדי לגלוות אهل הכל אחד וזה היא, ממש שהשלמות והיפיו הוא מקום לגלוות מה שזכה

אחרים על פנוי. לא תעשה לך פסל וכל תמונה. לא תשתחווה להם ולא תעבדם כי אני ה' אלוהיך אל קנא.

בגין פה, בעיני לייה לבר נש לאתפראשא מנוייהו, ולמסטי אורחיה מנוייהו, על דא אתפראשנא וסטינא אורחאי. מכאן ולהלאה דASHBACHNA לכו, אימא הני קראי קמיכון.

פתח ואמר, ויקרא אל משה, הכא אל"ף זעירא. אמאי, בגין דהאי קרייה לא הוה בשלימו. מאי טעמא, דהא לא הוה אלא במשבנה, ובארעא אחרת. בגין דשלימו לא אשפהח אלא בארעא קדיישא.

זו, הכא שכינתא, (ס"א לע' חם ונורם נקבא) הtmp שלימו דבר ונוקבא, (דברי הימים א) אדם שת אנווש. אדים, שלימו דבר ונוקבא, הכא נוקבא.תו סיפה דקרא, וידבר ה' אליו מאהל מועד לומר, בגין לכך אל"ף זעירא.

זו אל"ף זעירא, מTEL למילפה, דהוה יתריב בכטסיה, וכתרא דמלכotta עליה, אקרי מלך עלאה. בד נחית ואזל לב עבדיה, מלך זוטא אקרי. לכך קדשא בריך הוא, כל זמנה דאייה לעילא על פלא, מלך עלאה אקרי. בין דנחתת מדורייה לתפא, מלך אייה, אבל לאו עלאה בקדמיתא, בגין לכך אל"ף זעירא. ויקרא, הכא תנין, זמין לייה להיכליה. מאהיל מועד. מאן אהיל מועד. אהיל דביהה תלין מועד וחג ושbetaה למני, כמה דעת אמר, (בראשית א) והיו לאותות ולמועדים, ביה שרייא הוושבנה למני. ומאן איהו, סירה, כמה דעת אמר, (ישעיה לו) אהיל בל יצען בל יטע יתדורתו לנצח. אמר, מאי לאמר. בגין לגלאה, (אבל פלא חד